

РЕШЕНИЕ

№ 1057

гр. Варна, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. Т.

при участието на секретаря Х. И.
като разгледа докладваното от С. Т. Гражданско дело № 20213110105121 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр. *** представлявано от управителите В.К.К. и Н.И.Х., чрез пълномощника им юрисконсулт Н.В.Д. срещу „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр.***, с която са предявени иски с правно основание чл.124, ал.1 вр. чл.439, ал.1 ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответното дружество поради пълно погасяване чрез прихващане следните суми:

Сумата от 2792,93 лева, представляваща платена на 14.05.2021г. при начална липса на основание сума по изп. дело № ***по описа на ЧСИ ***, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до погасяване на задължението, както и сумата от 1072.61 лева разноски, за които суми е издаден изпълнителен лист от 15.06.2018г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 126-ти състав и

Сумата от 45 лева разноски за първоинстанционното производство и сумата от 15 лева разноски за въззивното производство, присъдени с Решение от м. март по в.гр.д. № 9330/2017г. по описа на Софийски градски съд, както и

иск за осъждане ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 567.36 лева, представляваща заплатени такси по тарифата на ЧСИ по изп.дело № 1815/2018 г. на ЧСИ *** Правното основание на предявения иск е чл.49, вр. чл.45 от ЗЗД като се поддържа, че сумата представлява вреди, причинени от противоправни действия от представител на

ответното дружество.

Ищецът основава исковите си претенции на следните фактически твърдения, заложи в обстоятелствената част на **исковата молба**:

Между страните били водени две съдебни производства, които са приключили с влезли в сила съдебни решения, подлежащи на изпълнение.

С Решение № 136136/02.06.2017г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС, потвърдено с Решение № 3004/14.05.2018г. по в.гр.д. № 13510/2017г. на СГС ищцовото дружество е осъдено да заплати на ответното сумата от 2792.93 лева – главнично вземане и сумата от 1072.61 лева – разноски в производството и законната лихва върху главницата от 08.04.2015г. Със същото решение ответното дружество било осъдено да заплати на ищеца сумата от 42.95 лева – разноски съобразно отхвърлената част от иска.

С Решение от 09.06.2016г. по гр.д. № 21326/2015г. по описа на СРС ответното дружество, А.Н.Ш. и „****“ ЕООД (всичките длъжници по и.д. № 629/2014г. по описа на ЧСИ Д.П.Я.) били осъдени да заплатят на ищеца сумата от 300 лева разноски по делото. С въззивно решение от м. март 2018г. по в.гр.д. № 9330/2017г. по описа на СГС, първоинстанционното решение било частично отменено и допълнено в частта за разноските, като „****“ ЕООД било осъдено да заплати на „****“ ЕООД сумата от 45 лева разноски за първоинстанционното производство и 15 лева разноски за въззивното производство.

В същото време „****“ ЕООД било длъжник на „****“ ЕООД по изпълнително дело № 629/2014г. по описа на ЧСИ***, което било образувано въз основа на изпълнителен лист от 20.08.2013г., издаден по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описана Районен съд – Варна.

Така при наличието на няколко насрещни, изискуеми и ликвидни вземания между страните, с изявление за прихващане на ищцовото дружество, отправено до насрещната страна на 13.06.2018г., на основание чл.103 ЗЗД, била прихваната цялата дължима от ищеца сума по Решение № 136136/02.06.2017г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС и Решение от м. март 2018г. по в.гр.д. №9330/2017г. по описа на СГС, както следва:

Частично с размера на присъдените в полза на „****“ ЕООД разноски в размер на 42.95 лева, присъдени с № 136136/02.06.2017г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС и 300 лева, присъдени с Решение от 09.06.2016г. по гр.д. № 21326/2015 по описа на СРС. С прихващането на посочените суми присъдените в полза на ответното дружество разноски в общ размер на 1132.61 лева били намалени до размер на сумата от 789.66 лева.

Изцяло с размера на част от задълженията на „****“ ЕООД и солидарните длъжници А.Н.Ш. и „****“ ЕООД по издадените по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на ВРС Заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, за събирането на които било образувано изпълнително дело № 629/2014г. по описа на ЧСИ Д.П.Я., а именно: до размера на част от дължимата главница по и.д. № 629/2014г. по описа на ЧСИ *** в размер на сумата от 3582.59 лева, с което били погасения пълния размер на присъденото в полза на „****“ ЕООД главно вземане в размер на 2792.93 лева, както и остатъкът от присъдените в полза на ответника разноски, намалени до сумата от 789.66 лева след извършено прихващане за

разноски по предходния параграф.

Изявлението за прихващане било връчено на управителя на ответното дружество А.Н.Ш. на 09.07.2018г. и на основание чл.104, изр. трето ЗЗД прихващането било извършено от момента, в който е могло да се извърши и от този момент е породило действие – 14.05.2018г.

След прихващането задълженията на ищцовото дружество към ответника били погасени изцяло, като бил избран най-изгодния за ответника начин на погасяване и частично е намалена главницата по дълга му.

Изявлението за прихващане било връчено и на служебни адрес на процесуалния представител на ответника адв. А.Д. на 22.06.2018г.

Въпреки извършените от ищеца действия за погасяване вземането на ответника чрез прихващане, ответникът след получаване на изявлението за прихващане образувал изпълнително дело № 1815/2018г. по описа на ЧСИ № ***. Пред съдебния изпълнител били представени доказателства за извършеното прихващане и направено второ изявление за прихващане на дължими законни лихви в размер на 935.35 лева, начислени за периода от 08.04.2015г. до 26.07.2018г. до същият размер на задължението на ответника за законни лихви по изп. дело № 629/2014г. по описа на ЧСИ ***.

Вследствие на възражението на ищеца съдебния изпълнител възстановил на дружеството незаконосъобразно събраната по делото сума и изпълнителното производство било прекратено по искане на вискателя. Съдебния изпълнител събрал от ищеца такса в размер на 567.36 лева по т.26 от ТТРЗЧСИ, която отказал да възстанови и така ответникът причинил на ищцовото дружество загуби в този размер.

С оглед създадите се отношения между страните и направения опит за събиране на погасените чрез прихващане вземания и след като било установено, че оригиналът на изпълнителния лист е върнат на ответното дружество, били проведени няколко телефонни разговора с А.Ш. за постигане на споразумение.

На 25.03.2021г. ищцовото дружество отново получило покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело № 201/2021г. по описа на ЧСИ № *** за събиране на същите задължения. На 01.04.2021г. съдебния изпълнител бил уведомен за погасяването на задълженията чрез прихващане.

Ищецът поддържа, че процесните задължения към ответното дружество са погасени чрез прихващане още през 2018г. преди образуване на първото изпълнително производство. С оглед образуването на две изпълнителни производство за принудително събиране на вземанията, които вече били погасени за ищеца възникнал правен интерес да установи недължимостта на вземанията към ответника.

В срока по чл.131 от ГПК не е постъпил отговор от ответника, редовно уведомен на основание чл.50, ал.2 ГПК.

След изтичане на срока по чл.131 ГПК е постъпило становище от ответника, с което

се оспорват предявените искиове като неоснователни.

В открито съдебно заседание страните, чрез проц. представители, поддържат писмено изложеното по делото и претендират присъждане на сторените от тях разноски.

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на [чл. 12 от ГПК](#) и [чл. 235, ал. 2 от ГПК](#), приема за установено следното **от фактическа страна** и формулира следните изводи **от правна страна**:

С исковата молба са предявени искиове с правно основание чл.124, ал.1 вр. чл.439, ал.1 ГПК за установяване недължимостта на вземания на ответното дружество, поради факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание – погасяване на вземанията чрез прихващане с насрещни вземания на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл.103, ал.1 ЗЗД „Когато все лица си дължат взаимно пари или еднородни и заместими вещи, всяко едно от тях, ако вземането му е изискуемо и ликвидно, може да го прихване срещу задължението си“. В съответствие с тази разпоредба и твърденията в исковата молба, с доклада по делото е възложено в тежест на ищеца да докаже положителните факти, на които основава исковите си – наличието на ликвидни и изискуеми свои вземания срещу ответника, с които е извършено прихващането и достигането на изявлението за прихващане до управителя на ответното дружество.

По искане на ищцовото дружество е образувано **ч.гр.д № 11840/2013г. по описа на ВРС** и издадени заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417 ГПК и изпълнителен лист срещу солидарните длъжници „****“ ООД, А.Н.Ш., „****“ ООД и „****“ ООД.

Към доказателствата по делото е приобщено **изпълнително дело 20147110400629** по описа на ЧСИ *** /л.131-639/.

Изпълнителното дело е образувано по молба от „****“ ООД и представен изпълнителен лист, издаден на 20.08.2013г. по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на ВРС срещу солидарните длъжници „****“ ООД, А.Н.Ш., „****“ ООД и „****“ ООД /л.136/.

В молбата за образуване на изпълнително дело изрично е заявено, че не иска образуване на изпълнително дело срещу „Булком инвест“ ООД /л.134/.

Въпреки това изявление на вискателя в молбата за образуване на изпълнително дело, по последното са изпращани съобщения и предприемани действия по принудително изпълнение и срещу „****“ ООД, правени са искания от вискателя за изпълнителни действия срещу ответното дружество, както и последното е отправяло искания до съдебния изпълнител в качеството си на длъжник.

Така например с постановление от 03.09.2014г. съдебния изпълнител е наложил запор на всички сметки, банкови касетки и вземания на „****“ ООД в пет търговски банки /л.240/, призовки за принудително изпълнение са изпращани до „****“ ООД на 16.01.2015г., 08.01.2016г. и 21.06.2018г. /л.254, 333 и 393/, а вискателят е искал насочване на

принудителното изпълнение и срещу ответното дружество с молба от 15.05.2020г. /л.422/. В молби за предприемане на действия по принудително изпълнение от 12.01.2015г. и 21.08.2015г. вискателят е посочил сред длъжниците в изпълнителното производство и ответното дружество „***“ ООД /л.246 и 329/.

По искова молба от „***“ ООД, А.Н.Ш., „***“ ООД и „***“ ООД е образувано **гр.д. № 21326/2015г. по описа на СРС**. Ищците са предявили иск за прогласяване нищожността на разпореждане от 14.08.2013г. по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на ВРС и издадените въз основа на това разпореждане заповед за изпълнение и изпълнителен лист.

С решение от 09.06.2016г. исковете на ищците са отхвърлени, като жалба срещу решението е подадена само от „***“ ООД и по нея е образувано **в.гр.д. № 9330/2017г. по описа на СГС**.

С решение от м. март 2018г. по **в.гр.д. № 9330/2017г. по описа на СГС** е прогласена нищожността на разпореждане № 40486/14.08.2013г. по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на ВРС и е оставено без уважение искането на „***“ ООД за обезсилване на издадените по същото дело заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Със същото решение в полза на „***“ ООД са присъдени разноски в размер на 45 лева /л.25-27/.

С решение № 136136/ 02.06.2017г. по **гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС**, „Райфайзен лизинг“ ООД е осъдено да заплати на „***“ ООД сумата от 2792.93 лева, като платена на 14.05.2012г. при начална липса на основание сума по изп. дело № 554/2009г. на ЧСИ *** /л.21-23/.

Решението е влязло в законна сила и на 15.06.2018г. в полза на „***“ ООД е издаден изпълнителен лист за сумата от 2792,93 лева, както и за направени разноски в размер на 1072.61 лв. /л.6/.

Изпълнително дело № 20188510401815 по описа на ЧСИ *** е образувано по молба от „***“ ООД срещу „***“ ЕООД за сумите присъдени с решение по гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС.

Покана за доброволно изпълнение е изпратена на длъжника на 12.07.2018г., като на 27.07.2018г. е постъпила молба-възражение с уведомяване за погасяване на задълженията, чрез извършено прихващане /л.41-42/.

С изявление от 13.06.2018г. „***“ ЕООД е уведомило „***“ ООД, че на основание чл.103 ЗЗД извършва прихващане на цялата дължима сума по Решение № 136136/ 02.06.2017г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС и решение от м. март 2018г. по в.гр.д. № 9330/2017г. по описа на СГС със свои вземания, присъдени с Решение № 136136/02.06.2017г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на СРС, Решение от 09.06.2016г. по гр.д. № 21326/201г. по описа на СРС и вземания, за които е образувано изп. дело № 629/2014г. по описа на ЧСИ *** /л.14-16/.

Изявлението за прихващане е получено лично от управителя на „***“ ООД на **09.07.2018г.** /л.17/.

За отправеното и достигнало до насрещната страна изявление за прихващане е уведомен и ЧСИ ***, която е съобщила намаляването на задълженията на длъжниците по изп. дело № 629/ 2014г. поради извършено прихващане, видно от удостоверение № 6427/26.03.2021г. /л.19-20/.

В изпълнително дело № 20147110400629 липсват данни за връчване на покана за доброволно изпълнение и копие от издадената заповед за изпълнение на ответното дружество, но последното следва да се счита за уведомено за издадената заповед за изпълнение не по-късно от предявяването на иск за прогласяване нищожността на разпореждане от 14.08.2013г. по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на ВРС и издадените въз основа на това разпореждане заповед за изпълнение и изпълнителен лист. В този смисъл срокът за подаване на възражение не бил могъл да изтече **след м. януари 2016г.** и оттогава заповедта за изпълнение е влязла в сила по отношение на длъжника „***“ ООД и удостоверените в нея вземания на ищеца **са станали изискуеми и ликвидни.** Още повече, че спорните в настоящето производство вземания са присъдени на ответника именно във връзка с водените производства по оспорване на издадените срещу него разпореждане за незабавно изпълнение, заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на ВРС.

Ответникът в настоящето производство „***“ ООД е подал възражение срещу дължимостта на сумите по заповедта за изпълнение на 13.09.2021г., като същото е върнато от съда като подадено извън срока за възражение по чл.414 ГПК.

С определение № 145/ 13.01.2022г. по в.ч.гр.д. № 3086/2021г. по описа на Варненски окръжен съд е потвърдено разпореждане № 279291/ 15.10.2021г. постановено по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на Варненски районен съд, с което възражението на „***“ ООД е върнато /л.649-650 и 655-657/.

Определението на Варненски окръжен съд не подлежи на обжалване и е влязло в законна сила.

В този смисъл към датата на отправяне на изявление за прихващане от страна на ищеца и получаването му от представляващия ответното дружество на 09.07.2018г. вземанията на „***“ ЕООД срещу „***“ ООД присъдени с влязла в сила заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 11840/2013г. по описа на Варненски районен съд са били изискуеми и ликвидни, вземанията не са сред посочените в чл.105 ЗЗД и изявлението е породило търсеното с него действие – двете насрещни вземания са погасени до размера на по-малкото от тях. От значение за пораждане на желаното действие на изявлението за прихващане е дали са налице насрещни ликвидни и изискуеми вземания, като ирелевантно е дали по отношение на част от тези вземания са предприети действия по принудително изпълнение. Ирелевантно за спора по делото е дали ответното дружество е било длъжник по изпълнително дело 20147110400629 по описа на ЧСИ ***, тъй като в изявлението за прихващане са описани конкретните вземания, с които се прихваща, а същите към него момент са били ликвидни и изискуеми. Неоснователно се явява и възражението на ответника, че вземането на ищеца е погасено по давност. Следва да се отбележи, че

разпоредбата на чл. 103 ЗЗД допуска прихващане и след като вземането е погасено по давност, а освен това към момента на отправяне на изявлението за прихващане нито едно от вземанията не е било погасено по давност. Неоснователно се явява и въведеното от ответника възражение, че заповедта за изпълнение не е влязла в сила по отношение на това дружество. С влязъл в законна сила съдебен акт възражението на „****“ срещу дължимостта на вземанията по издадената по ч.гр.д №11840/2013г. по описа на ВРС е върнато като подадено след изтичане на срока по чл.414 ГПК.

В заключение съдът приема, че вземанията на ответното дружество са погасени чрез прихващане и исковите претенции с правно основание чл.124, ал.1 вр. чл.439 ГПК се явяват доказани и следва да бъдат уважени.

По отношение на предявения от ищеца осъдителен иск с доклада по делото е възложено в тежест на ищеца да докаже възникването на вреди в размер на 567.36 лева, извършването на виновни и противоправни действия от представител на ответното дружество и наличието на причинно-следствена връзка между вредите и тези действия. Отсъствието дори на един от изброените елементи от състава на непозволеното увреждане би довел до извод за недоказаност и неоснователност на исковата претенция.

Злоупотреба с право и противоправност на действията на представител на ответното дружество биха били налице при снабдяване с изпълнителен лист и подаване на молба за образуване на изпълнително дело и предприемане на действия по принудително изпълнение след момента на получаване на изявлението за прихващане и погасяването на насрещните вземания до размера на по-малкото от тях. Управителят на ответното дружество е получил изявлението за прихващане на 09.07.2018г., а покана за доброволно изпълнение е изпратена до ищеца по изпълнително дело № 20188510401815 на 12.07.2018г. По делото липсват доказателства, от които да се установи кога е подадена молбата от „****“ ООД и дали това е извършено преди получаване на изявлението за прихващане, поради което не се установи по изискуемия от закона начин твърдяната от ищеца злоупотреба с право и противоправност на действията от страна на представител на ответника. На следващо място трябва да се отбележи, че съгласно представеното от ищеца удостоверение с изх. № 35294/15.07.2019г. от ЧСИ ***, изпълнително дело № 20188510401815 е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.2 ГПК – по искане на вискателя /л.43/. Събирането на такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на 567.36 лева за сметка на длъжника противоречи на нормата на чл.79, ал.1, т.1 ГПК, не се дължи на поведението на представители на ответното дружество и не е налице причинно-следствена връзка между намаляването на имуществото на ищеца със сумата от 567.36 лева и подаването на молба за образуване на изпълнително производство от ответника, дори това да е сторено след погасяване на вземанията чрез прихващане. Единствената предвидена в чл.79, ал.1, т.1 ГПК за събиране на разноски по изпълнението от длъжника при прекратяване на изпълнителното дело съгласно чл.433 ГПК е при плащане, направено след започване на изпълнителното производство.

По изложените съображения съдът намира, че не се установи по делото виновно и противоправно поведение от страна на ответника чрез искане за образуване на изпълнително

дело № 20188510401815 след като е получено изявлението за прихващане, а освен това не е налице и причинно-следствена връзка между молбата за образуване на изпълнителното дело и намаляването на имуществото на ищеца със събраната от съдебния изпълнител такса в размер на 567.36 лева, поради което предявения осъдителен иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Изпълнителното дело е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.2 ГПК, което предполага разноските по изпълнението да не бъдат за длъжника и ответното дружество не отговаря за събрани такси и разноски в нарушение на разпоредбата на чл.79, ал.1, т.1 ГПК.

С оглед изхода от спора всяка от страните има право на разноски – ищецът съобразно уважената част от исквете, а ответникът съответно на отхвърлената част. Направените от ищеца разноски са в общ размер на 911.32 лева, а на ответника в размер на 612 лева. Съответно на изхода от спора в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 796.24 лева, а на ответника в размер на 77.28 лева.

Водим от горното, Варненски районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между „*** ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр.*** ет.6 и „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр.***, че ищецът не дължи на ответното дружество поради пълно погасяване чрез прихващане следните суми:

Сумата от 2792,93 лева, представляваща платена на 14.05.2021г. при начална липса на основание сума по изп. дело № 20097110400554 по описа на ЧСИ ***, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до погасяване на задължението, както и сумата от 1072.61 лева разноски, за които суми е издаден изпълнителен лист от 15.06.2018г. по гр.д. № 19390/2015г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 126-ти състав и

Сумата от 45 лева разноски за първоинстанционното производство и сумата от 15 лева разноски за въззивното производство, присъдени с Решение от м. март по в.гр.д. № 9330/2017г. по описа на Софийски градски съд, на основание чл.124, ал.1 ГПК вр. чл.439, ал.1 ГПК.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявения от „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр. *** срещу „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр.*** иск за осъждане ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 567.36 лева, представляваща вреди от злоупотреба с право чрез подаване на молба за образуване на изпълнително дело след погасяване на вземанията, настъпили под формата на заплатени такси по тарифата на ЧСИ по изп.дело № 1815/2018 г. на ЧСИ ***.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр.*** ДА ЗАПЛАТИ на „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр. *** сумата от 796.24 лв. /седемстотин деветдесет и шест лева и двадесет и четири стотинки/, представляваща разноски съответно на уважената част от исковете, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр. ***ДА ЗАПЛАТИ на „****“ ЕООД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление гр.*** сумата от 77.28 лв. /седемдесет и седем лева и двадесет и осем стотинки/, представляваща разноски съответно на отхвърлената част от исковете, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено и обявено.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____